

hvorledes Statens Forhold skal være til disse Jærnbanners Drift. Det er ganske klart, at, naar man kommer til saadanne Bestemmelser, som her foreslaas, om et saa bethdeligt Tilskud, idet Staten skal være Aktionær for Halvdelen, maa man ogsaa med det samme tage Bestemmelse med Hensyn til Driften. Man kan ikke nøjes med den almindelige Bestemmelse, at Aktionærene kun ere forpligtede til at bidraae, for saa vidt deres Aktier hæfte dem. Men man maa have en Bestemmelse om, hvor Forpligtelsen til at føre Driften hviler, og at den ikke kommer til at hvile paa Staten. Der er altsaa nogen Føje til at se ogsaa i den Retning. Man maa have videregaaende, sikrere Bestemmelser i denne Retning ind i Lovforslaget, inden det gaar herfra. Jeg misfender ingenlunde, at der i § 5 under Lit. g. er indsat Bestemmelser om en Reserverfond, som Staten vel at mærke ogsaa maa være med til at danne for sine Aktiers Vedkommende, saa den Bestemmelse er ikke fyldestgørende. Men ganske nødvendigt vil det være, at man faar Bestemmelse om, hvorledes Driften skal føres, for saa vidt den er tvivlsom. Jeg er fuldstændig besøjet til at udtale dette, da jeg har tilladt mig at nævne, at jeg tror, at der blandt de Jærnbaneanlæg, som man her ønsker at faa gennemført, er nogle, der ikke have Udfigt til at kunne føre deres Drift uden med Understud efter mit foreløbige Skøn. Jeg har altsaa fuldstændig Føje til at spørge om, hvorledes der i saa Henseende skal forholdes, og til at sige, at i saa Tilfælde maa man ikke komme og forlange, at Staten skal give Tilskud og sørge derved indtil videre. Det er noget, man nok kan blive enig om, men det er efter min Mening ganske nødvendigt at pege derpaa.

De ærede Medlemmer for Københavns 4de Valgfreds (Scharling) og Bræstø Amts 1ste Valgfreds (S. Scavenius) vare betænkelige med Hensyn til det Tilskud, der var tillet i Udfigt. Det ærede Medlem for Bræstø Amts 1ste Valgfreds erkendte dog, at de Regler, som her ere komne ind med Hensyn til Aktieretten for Staten og om Nægtelse af Bemyndigelse til at optage Laan, vare gode og sikre Bestemmelser. Man maa jo erkende, at netop i Kraft af disse Bestemmelser bliver det ret naturligt, at Statskassens Tilskud hæves. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgfreds hævdede, at man ikke kendte noget til Bidrag af den Størrelse, men her har det ærede Medlem ikke husket rigtigt, det ærede Medlem tager ganske fejl. Det ærede Medlem ved jo saa godt, at med Hensyn til

Banerne paa Ostjælland og Solland-Falster er der givet fuld Rentegaranti af indtil 4 pCt. Rente. Ganske sikkert blev der saa fordret en Forøgelse af Garantifonden paa 20 pCt., men hvorfor skulde disse danne Garanti? Ikke for Banens Drift, men for Aktionærernes Udbytte. Det er saaledes at forstaa, at dette Garantifond skulde sikre Aktionærernes Udbytte indtil 4 pCt., saa længe der var noget; senere skulde Staten gøre det. Det var altsaa en Vettelse for Garantien med Hensyn til Udbyttet, men ikke en Vettelse for Statsbanedriften. Man har altsaa der ydet disse Baneanlæg en overordentlig Begunstigelse. Det ærede Medlem kender jo ogsaa meget godt et Baneanlæg, hvor der er givet det halve i Tilskud, og i Forbindelse dermed har det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 2den Valgfreds (S. Haage) indbragt et Lovforslag om en Fortsættelse af dette Baneanlæg. Det er altsaa ingenlunde saa, at vi ikke skulde have kendt saadanne Regler tidligere. Det, der har været Tale om i de senere Aar, særlig i Sjor, var et Tilskud, foreslaaet af Reaeringen, af $\frac{1}{4}$ af Anlægssummen med Udfigt til at gaa til en Tredjedel. Det kan jeg godt sige, det har jeg ganske sikkert sagt tidligere her i Salen. Folketingets Stilling var at give $\frac{2}{5}$ i Tilskud, og maaste havde det haft nogen Udfigt til at trænge igennem, det kan jeg ikke vide noget om i dette Øjeblik. Altsaa det Stykke, man er gaaet, er i det ene Tilfælde $\frac{1}{6}$, i det andet Tilfælde $\frac{1}{10}$, men vel at mærke, derved har man opnaaet, at der ikke maa være Laan paa vedkommende Jærnbaner. Man er altsaa kommen ind paa et langt sundere finansielt Grundlag end tidligere og paa et langt sundere Grundlag, end der tidligere for mig har været Udfigt til at komme ind paa. Vi have jo for Tiden Laan paa Jærnbannerne, og jeg vilde ansæ det for et meget bethdeligt Fremskridt, om man kunde komme saa vidt, at man blev fri for disse Laan. Jeg tror, at Staten i saa Tilfælde kan være tjent med at støtte Jærnbaneanlægene i et større Omfang end hidtil, men jeg indrømmer, at det Standpunkt, man hidtil har indtaget over for Jærnbanelaan, har været noget vakkende; selvfølgelig afhænger dette Standpunkt ogsaa noget af den Betydning, man vil, og bør tillægge disse Baneanlæg. Mener man, at der ikke er noget videre i den Retning at stræbe hen til, og at der ikke opnaas noget videre derved, saa kan jeg meget godt forstaa, at man siger: „Hvorfor skulle vi støtte disse Anlæg?“ Det ærede Medlem fra Lemvig (Maberg) var efter min Mening rigtig inde paa det Spørgsmaal og gjorde opmærksom paa, at det, som det gæl-